

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Posudek oponenta práce

Bc. Kristýna Stoklasová

Vývoj chlapeckého a mužského sborového zpěvu se zaměřením na hlasovou výchovu u chlapců

Diplomová práce Kristýny Stoklasové se věnuje fenoménu chlapeckého a mužského sborového zpěvu, který po dvou světových válkách v naší zemi téměř zanikl, ale s příchodem svobody se začal oživovat. Zvolené téma je velice zajímavé a vzhledem k nedostatku literatury může přinést cenné informace nejen pro sbormistry a hlasové poradce.

Práce je strukturována do dvou kapitol, přičemž první kapitola *Vývoj chlapeckého a mužského sborového zpěvu* zaujímá většinu prostoru (46 stran), druhá kapitola čítá pouhých 6 stran a z toho 5 jsou rozhovory se sbormistryněmi Zdenou Součkovou a Lenkou Pištěckou. Vzhledem k názvu práce, který slibuje zaměření se na hlasovou výchovu u chlapců, jde o velký nepoměr.

V Úvodu je jasně vymezen cíl a struktura práce, postrádám však informace o metodologii a charakteristice literatury. Jako vážný problém vnímám absenci poznámkového aparátu (až na výjimky) a uvádění odkazů na zdroje informací. Zvláště kapitola o historii chlapeckého a mužského sborového zpěvu logicky nemůže být plodem autorčina bádání. O zdroji uvedených informací se však čtenář nic nedozví. Do diplomové práce určitě patří charakteristika pojmů a upřesnění terminologie, ale zcela zbytečná je podkapitola 1.3, která útržkovitě popisuje pravěkou hudbu, hudbu řeckou, římskou, orientální a hudbu Keltů, Germánů a Slovanů. Pominu-li, že se dozvídáme informace hlavně o používaných instrumentech, jsem přesvědčená, že práci by prospělo celou podkapitolu vypustit. Tématu se totiž vůbec netýká, resp. pouze vzdáleně, ale to by potom kapitola o dějinách hudby mohla být v každé muzikologicky zaměřené práci.

Úvodní historická část by, podle mého názoru, měla začínat až od podkapitoly 1.4.3, která se věnuje již prvním pěveckým tělesům. Podkapitoly 1.4.3. a 1.5 jsou zpracované přehledně a s jasnou vazbou na hlavní téma. Naopak zbytečně podrobně je rozebírán systém polyfonie v podkapitole 1.6. Stejně tak je zbytečné popisovat hudební formy italského trecenta nebo franko-vlámské školy. Úvodní kapitoly by měly být orientované k chlapeckému a mužskému sborovému zpěvu a ne obecně k dějinám hudby.

Srozumitelně je pojata podkapitola *Významní čeští skladatelé a jejich tvorba*, která dokládá vliv P. Křížkovského, K. Bendla, J. B. Foerster, B. Smetany, A. Dvořáka a L.

Janáčka na rozvoj mužského sborového zpěvu. Zajímavé informace se dozvídáme i z podkapitoly 1.9, je škoda, že se autorka nezaměřila více např. na břevnovskou Scholu cantorum, jejíž pamětníci stále žijí a poskytli by jistě množství neocenitelných rad.

Čtenář diplomové práce K. Stoklasové se jistě těší na získané poznatky z kapitoly *Hlasová výchova u chlapců*. Jak již bylo zmíněno výše, bohužel se dozví na jedné stránce jen kusé informace, doplněné o jistě zajímavé rozhovory se dvěma sbormistryněmi chlapeckých sborů. Diplomantka píše o dotazování mezi sbormistry chlapeckých sborů, zmiňuje zde své hypotézy, ale kromě doslovně přepsaných dvou rozhovorů nenalezneme žádné další informace. Schází mi rozhovory s dalšími sbormistry, jistě jejich realizace nebyla nemožná. Např. s Markem Štrynclem K. Stoklasová přímo spolupracuje, a proto mi není jasné, proč do své práce jeho zkušenosti s vedením chlapeckého pěveckého sboru nezahrnula. Dva zmíněné rozhovory jsou bohužel pouze doslovně přepsány, bez analýzy, komentáře, shrnutí výsledků, ověření hypotéz. V Závěru se sice diplomantka vrací k vyslovené hypotéze, že problémem pro získání chlapců pro sborový zpěv může být nedostatečná motivace, ale k tomuto obecně platnému zjištění, že bez motivace lze jen těžko děti a mládež pro něco nadchnout, nebylo třeba psát graduační práci.

Písemný projev Kristýny Stoklasové je na přijatelné úrovni, občas se ale dopouští stylistických neobratností či zavádějících formulací:

str. 9 „(...) hudba vznikla ze zpěvu při tělesné práci.“

str. 10 – V na sebe navazujících osmi souvětích je 7x použito slovo se slovním základem „užívat“.

str. 15 (*Řehoř Veliký*) *Je zakladatelem liturgického zpěvu (...)*. Je zde míněn gregoriánský chorál, tato informace však není pravdivá, gregoriánský chorál pochází z dřívější doby a Řehoř ho pouze reformoval.

str. 16 „*Na základech gregoriánského chorálu dnes stojí celá evropská hudba.*“ To je skutečně diskutabilní tvrzení.

str. 28 překlep „*Na Smetnu navázal Karel Bendl (...)*.“

Mezi letopočty a pomlčkou nepatří mezery. Pozor na nesprávné používání majuskulí a minuskulí:

str. 43 (...) při **C**hrámu svatého Víta v Praze.

str. 44 (...) na **p**edagogické fakultě Univerzity Karlovy.

Téma diplomové práce Kristýny Stoklasové nabízelo mnoho možností, bohužel jich bylo využito jen minimálně. Přesto diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Otázky:

Co znamená, že se četly lekce? (str. 14)

Proč jsou v názvech částí ordinaria majuskule a propria minuskule? (str. 15)

Co je to kanovnická komise? (str. 16)

Podle jakého kritéria byly vybírány sbory v podkapitole 1. 10. 1. Světové chlapecké a mužské sbory? (str. 40)

Proč nedošlo k rozhovorům s dalšími sbormistry chlapeckých sborů v České republice?

V Praze dne 12.05.2015

PhDr. Leona Saláková, Ph.D.